

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011364
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011364.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti odsúdenému C. X., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 09.10.2020 sp. zn. 6PP/94/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1.4.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného C. X., nar. X.X.XXXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 4.8.2016 sp. zn. 3T/98/2016 a rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 25.2.2015 sp. zn. 3T/20/2015, zamieťa.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), § 66 ods. 2 Tr. zák. tak, že odsúdený C. X., nar. XX.XX.XXXX, t. č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou sa podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 04.08.2016, sp. zn. 3T/98/2016 a rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 25.02.2015 sp. zn. 3T/20/2015. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Proti uvedenému uzneseniu podal prokurátor v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú bližšie odôvodnil podaním zo dňa 16.11.2020. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s vyhodnotením dôkaznej situácie v prospech obžalovaného. Namieta, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (uplynutie doby na podanie návrhu), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. V tejto súvislosti poukazuje najmä na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody k návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie, v zmysle ktorého má odsúdený evidované celkovo štyri nedostatky vo svojom správaní, pričom odsúdený nebol ani raz disciplinárne odmenený. Nemenej výrazným faktorom pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia je tiež resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. Ďalej poukazuje na odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený bol 4 - krát súdne trestaný, čo nenasvedčuje jednorazovému vybočeniu z medzí zákona, práve naopak, tresty preukazujú opakované páchanie trestnej činnosti, pričom je irelevantné, že sú jeho odsúdenia zahladené. Odsúdený bol opakované odsúdený za trestnú činnosť násilného charakteru, a možno konštatovať, že je v jeho prípade ide o špeciálneho recidivistu, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/98/2008 zo dňa 30.10.2008, bol C. X. právoplatne odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na chránenej osobe. Vo vzťahu k odsúdeniam a trestom z ktorých bol odsúdený C. X. podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6PP/94/2020 zo dňa 09.10.2020 uvádza, že v prípade rozsudku Okresného súdu

Čadca, sp. zn. 3T/20/2015 zo dňa 25.02.2015, bol C. X. právoplatne odsúdený pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, pričom za tento trestný čin mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, no odsúdený túto šancu nevyužil a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti rovnakého charakteru, ako v prípade predchádzajúcich odsúdení. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/98/2016 zo dňa 04.08.2016 bol C. X. právoplatne odsúdený pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa opäť dopustil na chránenej osobe, a tento trestný čin spáchal v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Ďalej poukazuje na vyjadrenie zástupcu ÚVTOS na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.10.2020, že odsúdený je v súčasnosti trestné stíhaný, pričom z uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, odboru kriminálnej polície Michalovce, ČVS: ORP-329/1-VYS-MI-2020 zo dňa 05.06.2020 vyplýva, že odsúdenému C. X. bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou odoslal poštou list adresovaný bývalej manželke C. Y., trvale bytom N. č. XXX, ktorý si dňa 15.04.2020 v čase okolo 12.30 hod. v mieste trvalého bydliska N. č. XXX prečítala, kde sa v tomto liste okrem iného píše: „Len horšie to bude pre teba. Už ti začnú perné chvíle aj celej tvojej rodine. A ak nie polícia poriešim to ja, veď ma poznáš čo dokážem. Teším sa ako ti zničím život aj všetkým. Takže teraz to už začne. Teš sa!!! Tvoja rodina nech sú kdekolvek budú pykať za teba ...“, čím takto u poškodenej C. Y. nar. XX.XX.XXXX bytom N. č. XXX okres Sobrance vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční.

Konštatuje, že odsúdený C. X. sa teda mal počas výkonu trestu odňatia slobody dopustiť rovnakého trestného činu, ako je trestný čin, za ktorý v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, a z ktorého bol uznesením Okresného súdu v Trnave sp. zn. 6PP/94/2020 zo dňa 09.10.2020 podmienené prepustený. Vznesenie obvinenia konkrétnej osobe, pre konkrétny trestný čin sa pritom nezakladá len na podozrení zo spáchania trestného činu, ale vyplýva z dostatočne odôvodneného záveru, že sa skutok stal, má znaky trestného činu, a že sa ho dopustila konkrétna osoba, v nastolenej trestnej veci odsúdený C. X.. Uvedená skutočnosť, a to aj za dôsledného rešpektovania základnej zásady trestného konania v zmysle § 2 ods. 4 Tr. por., výrazným spôsobom znižuje, ak nie úplne eliminuje možnosť konštatácie, že odsúdený C. X. spĺňa materiálne podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je toho názoru, že odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie, a je daná dôvodná pochybnosť o tom, že v budúcnosti povedie riadny život. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby Krajský súd v Trnave napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a to podľa ustanovenia § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol.

Obvinený sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Odsúdený momentálne vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 4.8.2016 sp. zn. 3T/98/2016 a rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 25.2.2015 sp. zn. 3T/20/2015. Žiadosťou zo dňa 15.06.2020 odsúdený požiadal o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrhu odsúdeného vyhovel a odsúdeného podmiennečne prepustil, čo odôvodnil tým, že bola splnená ako formálna podmienka, tak aj obe materiálne podmienky. Prvostupňový súd je toho názoru, že správanie sa odsúdeného v ústave je až na 4 menej závažné prehrešky (spal na lôžku prikrýty dekou mimo vymedzený časový rozvrh dňa, čo pravdepodobne súviselo s jeho vážnym zdravotným stavom) a pre ktorý nebol ani disciplinárne potrestaný, inak celkovo bezproblémové, počas výkonu trestu preukázal svoje polepšenie, nebol disciplinárne odmenený a nebol disciplinárne potrestaný. Odsúdený rešpektuje príkazy a nariadenia príslušníkov, vyhýba sa konfliktným situáciám. Voľný čas vie tráviť zmysluplne, nie je síce pracovne zaradený, ale podľa potreby a určenia sa zapája do činností ústavu zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov oddielu a ústavu v rámci svojich zdravotných možností, plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Odsúdenému bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok, má tiež vytvorené sociálne väzby (so sestrou, dcérou), keď možno očakávať v zmysle hodnotenia ústavu a vyjadrenia obhajcu odsúdeného, že bude mať zabezpečené bývanie u dcéry a následne v niektorom z domovov sociálnych služieb. Prihliadnuc na uvedené súd vyvodil záver, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu s ohľadom na jeho vybudované sociálne zázemie nebude odkázaný na páchanie trestnej činnosti za účelom zabezpečovania si základných životných potrieb. Hoci je resocializačná prognóza odsúdeného podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania hodnotená ako menej priaznivá a to s odôvodnením resp. poukázaním na jeho trestnú minulosť, v konečnom dôsledku samotná hodnotiacia správa ústavu konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ústavu ho odporučil podmiennečne prepustiť.

V prípade odsúdeného nebolo podľa názoru prvostupňového súdu príliš veľké riziko recidívy. Je pravdou, že odsúdený spáchal jeden zo skutkov, pre ktoré vykonáva trest odňatia slobody, v skúšobnej dobe, na ktorú mu bol odložený podmiennečný trest odňatia slobody, avšak vo výkone trestu odňatia slobode je po prvýkrát a boli zaznamenané len drobné nedostatky v jeho správaní, ktoré neboli riešené disciplinárne. I napriek tomu, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený, nemožno mať automaticky za to, že uložený trest odňatia slobody u neho neplní svoj účel. Odsúdený nie je povinný preukazovať počtom disciplinárnych odmien to, že sa napravil a je schopný viesť riadny život na slobode, pričom treba brať do úvahy komplexne všetky relevantné skutočnosti. V danom prípade nebola verifikovaná žiadna podstatná skutočnosť, ktorá by odôvodňovala iný záver súdu o naplnení aj tejto druhej materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné aktuálne i mimo pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Nakoniec je potrebné poukázať, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a teda neexistuje v prípade odsúdeného negatívny poznatok o tom, že by tento druh trestu nemal pozitívny vplyv na jeho prevýchovu. Konštatuje, že riziko recidívy nemožno u žiadneho odsúdeného, a teda ani v prípade odsúdeného C. X. úplne vylúčiť, avšak vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, s prihliadnutím na to, v akom ústave odsúdený trest vykonáva a tiež skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a tiež na hodnotenie ústavu, kde ústav odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť, dospel prvostupňový súd k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené súčasne okrem formálnej podmienky spočívajúcej vo vykonaní zo zákona stanovenej časti uloženého trestu aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že odsúdený svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a tiež v tom, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Sťažnostný súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebol správny a v súlade so zákonom.

Prvostupňový súd zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie a dospel k správneému záveru, že odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože vykonal 2/3-iny uloženého trestu. Nesprávne však ustálil, že splnil prvú materiálnu podmienku spočívajúcu v tom, že počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a správaním preukázal snahu po polepšení ako aj druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v tom, že možno od neho v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život.

Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni a nebola mu uložená ani jedna disciplinárna odmena. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na absenciu disciplinárnych odmien a doby výkonu trestu odsúdeným, je jeho správanie vo výkone trestu skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Odsúdený svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny nepreukázal polepšenie alebo snahu po náprave. Nemožno teda urobiť záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Súd nevzhliadal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky, t. j. predpoklad vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu, je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života však podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že nebude páchať proti spoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami. Podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode.

Resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako menej nepriaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti. Odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 4 záznamov), bola mu daná možnosť preukázať polepšenie aj prostredníctvom inštitútu podmiennečného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Uvedené nasvedčuje tomu, že jeho aktuálne správanie vo výkone trestu je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie dôsledkom jeho skutočného polepšenia, ktoré by dávalo nádej, že už v budúcnosti povedie riadny život. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Sťažnostný súd sa stotožňuje s názorom prokurátora, že odsúdeného je, vzhľadom na páchanie druhovo obdobnej trestnej činnosti (násilnej) možné považovať za špeciálneho recidivistu. Odsúdený sa dopustil trestného činu druhovo rovnakého charakteru, pre ktorý mu bol už v minulosti uložený podmiennečný trest odňatia slobody. Táto okolnosť nasvedčuje tomu, že podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody nespĺnil svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatelia dostatočný. Odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/98/2008 zo dňa 30.10.2008 uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na chránenej osobe, za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody. Následne bol rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/20/2015 zo dňa 25.02.2015 právoplatne odsúdený pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, pričom za tento trestný čin mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody, no odsúdený túto šancu nevyužil a v skúšobnej

dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti rovnakého charakteru, ako v prípade predchádzajúcich odsúdení. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/98/2016 zo dňa 04.08.2016 bol C. X. právoplatne odsúdený pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa opäť dopustil na chránenej osobe, a tento trestný čin spáchal v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Práve skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil druhovo totožnej činnosti, svedčí o tom, že si z odsúdenia nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody očividne nemal na odsúdeného výchovný účinok a účel trestu je v prípade odsúdeného možný dosiahnuť len jeho úplným výkonom.

Páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane pácha závažnú trestnú činnosť (násilná trestná činnosť na chránenej osobe). Z týchto skutočností vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Sťažnostný súd má za to, že vzhľadom na osobu odsúdeného a jeho predchádzajúci život, ako aj závažnosť spáchaných trestných činov nie je záruka, že v budúcnosti bude viesť riadny život. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje za potrebné na odsúdeného ešte pôsobiť vo výkone trestu odňatia slobody. Súd pri rozhodovaní prihliadal aj na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, avšak dosiahnutý stupeň nápravy nemôže súd posudzovať len podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale súd musel zohľadniť aj skutočnosť, či sa odsúdený zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestným činom, pre ktoré bol odsúdený, a či sa podmienkam výkonu trestu neprispôbil len formálne, pričom súd prihliadal na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ako aj na charakter a závažnosť spáchaných trestných činov. Aj napriek tomu, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, nemožno v čase rozhodovania súdu predpokladať, že bude v prípade podmieneného prepustenia viesť riadny život vzhľadom na vyššie uvedené.

Sťažnostný súd zdôrazňuje, že predmetné skutočnosti mal prvostupňový súd zohľadniť pre potrebu významnejšej ochrany spoločnosti, pretože iba konštatovanie o polepšení odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nie je celkom dostatočným odôvodneným očakávaním, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život.

Čo sa týka nového trestného stíhania odsúdeného vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ Michalovce, odboru kriminálnej polície Michalovce pod ČVS: ORP-329/1-VYS-MI-2020, kde bolo odsúdenému vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou odoslal poštou list adresovaný bývalej manželke C. Y., trvale bytom N. č. XXX, ktorý si dňa 15.04.2020 v čase okolo 12.30 hod. v mieste trvalého bydliska N. č. XXX prečítala, kde sa v tomto liste okrem iného píše: „Len horšie to bude pre teba. Už ti začnú perné chvíle aj celej tvojej rodine. A ak nie polícia poriešim to ja, veď ma poznáš čo dokážem. Teším sa ako ti zničím život aj všetkým. Takže teraz to už začne. Teš sa!!! Tvoja rodina nech sú kdekoľvek budú pykať za teba ... " - sťažnostný súd konštatuje, že pri rešpektovaní prezumpcie neviny, pri posudzovaní polepšenia alebo nápravy odsúdeného, zohľadnil tento list, nakoľko je list založený v spisovom materiály, sťažnostný sa mal možnosť s ním oboznámiť, a musí konštatovať, že u odsúdeného nemožno tvrdiť, že pobytom vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie alebo došlo k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Výchovný účel zatiaľ nebol dosiahnutý. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

Uvedené úvahy potom viedli sťažnostný súd k záveru, že napadnuté uznesenie, ktorým prvostupňový súd rozhodol o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, bolo potrebné zrušiť. Sťažnostný súd sám rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.